

Regionale Klachtencommissie Wvggz

West- en Midden Brabant

Correspondentie adres:

Postbus 770

5000 AT Tilburg

BESLISSING

ex artikel 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

de heer [klager]

Per adres: accommodatie zorgaanbieder Jan Wierhof te Tilburg

tegen:

GGz Breburg, Zorggroep Impact

Vertegenwoordigd door:

Psychiater [naam zorgverantwoordelijke], zorgverantwoordelijke psychiater

zaaknummer RKC 20-xxx

^^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] in behandeling genomen.

De commissie is betreffende de klacht van de heer [klager], geboren [datum] en thans in de accommodatie van zorgaanbieder verblijvend, tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht:

De heer [klager] heeft een klaagschrift ingediend gedateerd op [dag] oktober 2020. Hij klaagt over het besluit van de zorgverantwoordelijke om hem geen vrijheid te geven om naar buiten te gaan en over het feit dat hem fysiek pijn is aangedaan toen hij toch naar buiten wilde gaan.

De heer [klager] verzoekt in zijn klaagschrift tevens om toekenning van schadevergoeding.

Ontvankelijkheid:

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd.

De klacht betreft artikel 10:3 van de Wvvgz en is ontvankelijk.

Het verzoek tot schadevergoeding betreft art.10.11 van de Wvvgz en is ontvankelijk.

De Hoorzitting:

De commissie, bestaande uit mr. M. Timmermans, mevrouw M. Kimenai (via beeldbellen), psychiater–lid en mevrouw I. Kemper, lid, heeft op 5 november 2020 gehoord:

De heer [klager], klager, bijgestaan door mevrouw [naam pvp],
patiëntenvertrouwenspersoon

en zijdens de zorgaanbieder

mevrouw [naam 1], verpleegkundig specialist GGZ en mevrouw [naam 2], AINOS, als
verweerders plaatsvervangend voor zorgverantwoordelijke mevrouw [zorgverantwoordelijke]

De heer [klager] licht toe dat hij graag 's avonds op bezoek wil gaan naar zijn nicht maar er is dan geen begeleiding beschikbaar om hem te brengen. Hij wil ook naar de kapper of een frietje halen en dat mag niet. Daar is hij niet tevreden over en daarom is hij boos. Het liefst wil hij zonder begeleiding naar buiten maar als dat niet kan dan met begeleiding. De medewerkers zeggen steeds dat zij mee gaan maar doen dat vaak toch niet, ze zeggen geen tijd te hebben.

De heer [klager] vind het onzin dat men hem impulsief noemt; hij heeft één keer de straat overgestoken maar hij dacht toen dat het wel kon en er is één keer sprake geweest van kortsluiting maar dat was door de konijnen veroorzaakt, niet door hem.

Gevraagd of hij dingen wil gaan kopen als hij alleen naar buiten mag, zegt de heer [klager] dat hij alleen gewone dingen wil aanschaffen zoals winterbanden voor zijn auto en een plectrum voor zijn gitaar. Niet dus een auto of een gitaar zoals men beweert. Bovendien let zijn dochter mee op zijn financiën, als hij zich iets niet kan veroorloven, grijpt zij in. Reagerend op het voorval waarbij de situatie escaleerde, zegt de heer [klager] dat dit gebeurde toen hij 's avonds niet naar buiten mocht; hij werd boos, de situatie liep uit de hand en hij werd in een holding gehouden.

De heer [klager] zegt niet te begrijpen waarom hij niet om 8 uur 's avonds naar buiten mag, dat zou zijn voorkeur hebben.

Mevrouw [pvp] overhandigt haar schriftelijke toelichting op de klacht en het verzoek om schadevergoeding en vat mondeling de inhoud daarvan samen.

Zij laat weten dat de heer [klager] in aanvang werd opgenomen met 'vrijheden 0', inmiddels heeft hij vrijheden 1. Dat betekent dat hij onder begeleiding op het terrein mag wandelen.

Dat is echter niet wat hij wil. De heer [klager] ontkent dat er sprake is van gevaarlijke situaties, hij kan heus wel uitkijken met oversteken. Als er één keer iets verkeerd geïnterpreteerd wordt door de medewerker, komt dat in het dossier en dat geeft dan een verkeerd beeld volgens de heer [klager].

De heer [klager] mag momenteel alleen met begeleiding en alleen op het terrein, dat acht de heer [klager] disproportioneel; hij wil graag een boodschap kunnen doen en bijvoorbeeld naar de kapper kunnen gaan.

Mevrouw [pvp] licht toe dat de heer [klager] gedurende de dag gefrustreerd raakt omdat men geen tijd neemt om met hem naar buiten te gaan, tegen de avond is de frustratie dan erg opgelopen en wordt hij daarvoor gestraft. Volgens de heer [klager] zouden meer vrijheden juist helpen om minder boos te zijn.

Mevrouw [pvp] vraagt ook aandacht voor het feit dat de heer [klager] een keer hardhandig is behandeld toen hij s avonds naar buiten wilde nadat er overdag geen tijd voor was vrijgemaakt. Hij is toen hard vastgepakt en op de grond gesmeten; daar heeft hij letsel bij opgelopen dat nu nog zichtbaar is.

Verder wijst mevrouw [pvp] er op dat de informatieve brief van de geneesheer-directeur te laat was verstrekt is, namelijk op dinsdag [dag] oktober terwijl [dag] oktober correct zou zijn geweest. Zij verwijst daarbij naar recente jurisprudentie.

Aangaande het verzoek om schadevergoeding licht mevrouw [pvp] toe dat de heer [klager] van mening is dat hem onrecht is aangedaan waar hij voor gecompenseerd wil worden. Zij heeft het schadebedrag voor wettelijke normovertredingen op basis van het forfaitaire stelsel begroot op 1700 euro; daarnaast vraagt de heer [klager] om 6000 euro wegens het lichamelijk letsel dat is toegebracht bij de onterechte holding, dan wel een ander bedrag dat de commissie in redelijkheid vaststelt.

Mevrouw [naam 2] laat, gevraagd naar de concrete aanleiding om, naast opname in de accommodatie ook te besluiten tot beperking van de bewegingsvrijheid, weten dat het daarbij vooral gaat om gevaar dat voortkomt uit zijn impulsiviteit; als hij iets wil, dan wil hij dat ook meteen uitvoeren. Bijvoorbeeld "ik wil naar België rijden" of "ik wil naar de stad". Dat gebeurt dan vooral s avonds.

De heer [klager] heeft nu vrijheden in de zin van op het terrein verblijven onder begeleiding. De regel is dat dat minimaal 1 keer per dienst moet gebeuren dus feitelijk minimaal 2 keer per dag. Men probeert zo vaak te gaan als mogelijk is. Als hij nee te horen krijgt, wordt hij heel boos en gaat slaan en deuren dichtgooien.

Mevrouw [naam 1] laat weten dat de heer [klager] vanaf het weekend van [dag] oktober niet meer te overtuigen was om binnen te blijven terwijl hij wel manisch was en gevaarlijke situaties kon veroorzaken, zoals ineens de straat oversteken. Hij is wel onder begeleiding naar de winkel geweest maar liet zich niet sturen en kon zich niet aan de richtlijnen houden. Verder licht mevrouw [naam 1] toe dat de werkwijze van de afdeling is om niet tot beperking over te gaan, tenzij noodzakelijk. Dat is bij de heer [klager] ook geprobeerd maar

het lukte niet. Behalve met deze maatregel wordt ook met medicatie getracht om de situatie te verbeteren.

Gevraagd of deze maatregel effectief is of dat juist de beperkingen tot meer onrust en frustratie leiden, antwoordt mevrouw [naam 1] dat het gedrag van de heer [klager] niet erger is geworden sinds de beperking van de bewegingsvrijheid; het is echter ook niet voldoende vooruit gegaan. Er is inmiddels ook overgegaan tot andere medicatie in overleg met zijn ambulante behandelaar want dit alles duurt langer dan verwacht.

Gevraagd of de agressiviteit verder opgelopen is door de maatregel zegt mevrouw [naam 1] dat zij niet ziet dat het erger wordt, er is dus wel een ernstig voorval geweest waarbij de holding is ingezet.

Momenteel verblijft de heer [klager] overdag op de gesloten afdeling waar hij vrij rond mag lopen en dat gaat goed. 's Avonds gaat het niet meer goed en gaat hij naar de IC-afdeling om te slapen.

Ingaande op de datum van de brief van de geneesheer-directeur bij het besluit van [dag] oktober, laat mevrouw [naam 1] weten dat deze brief weliswaar op [dag] oktober is uitgereikt maar hij de heer [klager] de brief ook al op [dag] oktober een afschrift heeft gekregen en hem toen ook zijn rechten mondeling zijn uitgelegd.

Het oordeel van de commissie:

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift, de (schriftelijke) toelichting van de patiëntenvertrouwenspersoon, hetgeen betrokkenen ter zitting hebben ingebracht en onderdelen van het patiëntendossier overweegt de commissie als volgt.

De commissie stelt vast dat de heer [klager] op [dag] oktober op vrijwillige basis werd opgenomen vanwege een hypomane/manische decompensatie in het kader van een bipolaire stoornis.

Hij is bij zorgaanbieder langdurig in (ambulante) behandeling en daarbij bekend met bipolaire-stemmingsstoornissen. en stoornis in alcohol en cannabisgebruik.

Vanaf [dag] oktober werd de behandelaar duidelijk dat klager niet langer overtuigd kon worden in de accommodatie te verblijven en werd besloten om een crisismachtiging aan te vragen, en tot een verzoek tot voortzetting van de crisismachtiging op [dag] oktober 2020.

De rechtbank heeft in de beschikking tot voortzetting van de crisismachtiging vastgesteld dat gebleken is dat er ten aanzien van betrokkene sprake is van onmiddellijk dreigend ernstig nadeel, ernstige financiële schade en gevaar voor de algemene veiligheid van personen of goederen.

De commissie stelt vast dat de toegepaste vorm van verplichte zorg waar klager tegen ageert, onderdeel uitmaakt van de maatregelen die volgens de rechtbank getroffen mogen worden om het dreigend ernstig nadeel af te wenden, te weten het beperken van bewegingsvrijheid. Het besluit om tot uitvoering van de vorm van verplichte zorg over te gaan is op twee verschillende data genomen en vastgelegd; namelijk op [dag] oktober bij de

inwerkingtreding van de crisismachtiging, voor de duur van deze machtiging en op [dag] oktober bij het in werking treden van de voortgezette crisismachtiging voor maximaal de duur daarvan. Op basis van de verkregen informatie heeft de commissie kunnen vaststellen dat de zorgverantwoordelijke zich voorafgaand aan de besluiten op de hoogte heeft gesteld van de actuele gesteldheid van klager en van zijn vermogen om zijn belangen aangaande de aangeboden zorg te kunnen waarderen. Hierbij is geconcludeerd dat de heer [klager] wilsonbekwaam moet worden geacht.

De commissie heeft verder vastgesteld dat beide bestreden besluiten door of namens de zorgverantwoordelijke gemotiveerd op schrift zijn gesteld nadat deze klager heeft onderzocht en gesproken, zich een oordeel heeft gevormd over de wilsbekwaamheid van klager en hem wilsonbekwaam heeft geacht. De geneesheer directeur heeft klager schriftelijk op de hoogte gesteld van het besluit tot verplichte zorg en van de mogelijkheden die tot zijn beschikking staan om te klagen en professionele ondersteuning te vragen. De brief behorend bij het bestreden besluit van [dag] oktober is echter pas op dinsdag [dag] oktober aan de heer [klager] overhandigd. De zorgvuldigheid eist dat deze brief zo spoedig mogelijk wordt overhandigd. De commissie is van oordeel dat er steeds gestreefd moet worden naar uitreiking op dezelfde dag en indien niet mogelijk op de eerst volgende werkdag. Dit onderdeel van de klacht zal door de commissie gegrond worden verklaard.

De commissie acht de geboden verplichte zorg evenredig en effectief om te voorkomen dat de heer [klager] zich in situaties begeeft die ernstig nadelig zijn voor hem of voor derden. Toegelicht is dat het daarbij gaat om mogelijk roekeloos gedrag in het verkeer en het doen van grote financiële uitgaven vanuit zijn manisch toestandsbeeld.

De verplichte zorg acht de commissie tevens subsidiair; gezien zijn vasthoudendheid en sterke drang is er geen andere mogelijkheid om te voorkomen dat klager naar buiten gaat dan hem dat feitelijk te beletten. In de periode 9 tot 17 oktober is dat met overreding gelukt. De commissie acht afdoende gemotiveerd dat er daarna geen andere optie was dan verplichtend.

De heer [klager] heeft ook geklaagd over het feit hem veel pijn is gedaan bij de uitvoering van een holding toen hij tegengehouden werd om naar buiten te gaan. Uit de verklaring zijdens verweerder ter zitting en de betreffende dagrapportage is gebleken dat er op [dag] oktober rond middernacht een incident is geweest waar de heer [klager] naar buiten wilde en zich zodanig hevig verzette en agressief en gewelddadig werd richting materieel en medewerkers, dat deze het noodzakelijk vonden om de heer [klager] in een holding te nemen.

De commissie overweegt hierbij dat het incident en het feit dat daarbij lichamelijk letsel is ontstaan, door beide partijen wordt onderkend. In het dagrapport van [naam vpk],
Verpleegkundige

[dag]-10-2020, 05:59

Dhr zit rond 12 uur in de nacht bij de deur. Wil weg naar nicht. Dhr verzocht om toch naar zijn kamer te gaan gezien hij deze nacht niet weg kan en mag. Spanning loopt op dat moment op. Dhr wordt agressief en wil met de doos van zijn gitaar de deur van de sluis inslaan. Bij begrenzing wordt hij ook fysiek agressief naar collega, pakt collega vast en maakt gebalde vuist. Oogt alsof dhr op dat moment ook echt wil gaan slaan. Hierop dhr vastgepakt en hem naar de KIB begeleidt. Dhr werkt niet mee en er is veel verzet op dat moment. Op de KIB dhr vastgehouden in een zittende holding op zijn

bed. Dhr kan zijn rust niet pakken en blijft proberen collega's te knijpen en blijft zichzelf verzetten door onder andere collega's te schoppen en zijn armen proberen los te rukken. Omdat dhr blijft schoppen een liggende holding ingezet, hierbij stoot dhr zijn hoofd tegen de grond . Dienstdoende arts gebeld om te vragen of dhr extra lorazepam kan krijgen. Hierop de 1 maal 1 m lorazepam gegeven. Wanneer dhr losgelaten wordt maakt hij een schoppende beweging naar collega en dhr hierop wederom vastgepakt. Zijn arm heeft een dermate dunne huid dat deze is open gegaan tijdens het verzet. Nadat dhr zijn arm is verbonden lijkt dhr zijn spanning lichtelijk te zakken. Dhr hierop losgelaten en de kamer verlaten. Echter laait dhr weer op (.....)

en in het klinisch planbord:

[dag]-10 wilde vannacht weg, vernielt kamer, doodsb bedreiging naar collega; holding en IC. Echtgenoot geeft aan dat meer sederen in het verleden helpend was. gedesoriënteerd. Start Nozinan

De commissie overweegt dat fixatie in deze situatie geen eigenstandig besluit tot verplichte zorg betreft maar uitsluitend tot doel heeft om de uitvoering van het besluit tot beperking van bewegingsvrijheid mogelijk te maken. Hierboven heeft de commissie beoordeeld dat het betreffend besluit tot beperking van de bewegingsvrijheid in de vorm van verplicht verblijf op de gesloten afdeling voldoet aan de rechtmatigheidseisen.

Gezien de ernst van de dreigementen en de fysieke agressie van de heer [klager], beoordeelt de commissie, voor zover nodig, de holding als proportioneel, effectief en subsidiair. Er zijn immers verschillende acties daaraan vooraf gegaan zoals het verzoeken naar zijn kamer te gaan en fysiek begeleiden naar de IC-afdeling. Vervolgens is een zittende holding ingezet en toen dat niet afdoende uitwerking had, een liggende houding.

De commissie ziet in dit optreden van de behandelaren geen aanleiding voor gegrondverklaring van (een deel van) de klacht van de heer [klager].

Hieraan doet uiteraard niets af dat het incident en het optreden van verwonding betreurenswaardig is.

Schadevergoeding:

In verband met het voorschrift van artikel 10.11 Wvvgz, om de zorgaanbieder te horen alvorens te beslissen over schadevergoedingen, beslist de commissie daarover bij separate uitspraak binnen 14 dagen na dagtekening.

De beslissing:

De klacht van de heer [klager] is deels gegrond en deels ongegrond.

Zijn klacht is gegrond aangaande het te laat verstrekt zijn van de informerende brief van de geneesheer directeur behorend bij het besluit tot verplichte zorg van [dag} oktober 2020.

De klacht van de heer [klager] is voor al het overige door hem gesteld, ongegrond.

Datum uitspraak : Tilburg, 5 november 2020

